

Vô Thường Luận

Huệ Tâm – Vân Dương

Montreal 11-04-2023

Vô thường là sự thay đổi, biến động, biến hóa hay chuyển dịch. Vô thường trong Đạo hay Đời đều mang ý nghĩa tiêu cực biểu hiện cho sự thay đổi theo khuynh hướng bất ngờ và đi xuống. Cho nên người sống trong Đạo hay Đời đều e ngại lẽ vô thường. Người bình dân thường nói: “sáng nắng, chiều mưa” nói lên sự biến đổi của thời tiết, nhưng thông thường con người thường để ý đến lý vô thường bao hàm một ý nghĩa nhân tình thế thái qua một cái nhìn triết lý thâm thúy và sâu xa hơn. Điều này đã được dẫn chứng qua 2 câu thơ của thi hào Nguyễn Du sau đây:

Trải qua một cuộc bể dâu

Những điều trông thấy làm đau đớn lòng

Trong vòng gần 3 năm trở lại, dịch bệnh Covid19 đã là một bài học điển hình về sự vô thường của tạo hóa cho thấy sự biến đổi không ngừng của đời sống nhân loại từ trạng thái sống (sinh) sang chết (diệt). Dịch bệnh đã cướp đi sinh mạng của hàng chục triệu người trên toàn

cầu và làm kinh tế toàn cầu bị suy thoái và khủng hoảng trầm trọng, lạm phát gia tăng chưa từng thấy, hàng trăm ngàn doanh nghiệp bị phá sản, tỷ lệ thất nghiệp gia tăng đáng kể và hiện tình trạng dịch bệnh vẫn còn tồn tại cho dù đã giảm đi nhiều. Trong hoàn cảnh ấy, hầu hết nhân viên ngành kỹ thuật cao (high tech) đều có thể làm việc theo thể thức hybrid tức là 3 ngày làm việc trực tuyến (online) tại nhà và 2 ngày tại công ty. Kinh doanh trực tuyến (Online business) hay dịch vụ trao đổi trực tuyến gia tăng nhờ vào sự bùng nổ của mạng xã hội hay youtuber.

Là một tín hữu Cao Đài mang trên vai một hành trang tu học, chúng ta hãy thử luận bàn lý vô thường theo quan niệm của Đạo Học.

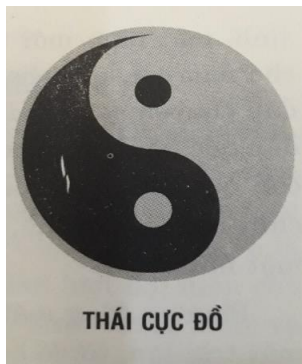
Trong Đạo Học trạng thái được gọi là bình thường hay tĩnh lặng hay thường hằng bất biến, ngược lại là trạng thái động hay biến hóa bất thường (vô thường).

Hãy thử quan sát một hành khách trên một chuyến bay. Máy bay bay với vận tốc rất nhanh (động) nhưng hành khách ngồi trên chuyến bay thì cảm giác là đứng yên tại chỗ (tĩnh). Trái đất tự xoay quanh nó và quay quanh mặt trời với một vận tốc rất lớn (động) nhưng con người sống trên trái đất vẫn có cảm giác đứng yên (tĩnh). Thật vậy, nếu con người bay ở ngoài cùng với máy bay hay đứng ngoài trái đất quan sát thì sẽ thấy sự thật trái đất và máy bay chuyển động rất nhanh. Nếu con người nằm ở trong máy bay

hay trái đất chuyển động cùng vận tốc với máy bay hay trái đất thì con người sẽ vào trạng thái đứng yên (tĩnh) so với máy bay hay trái đất. Từ đó, ta có thể nhận thấy rằng động và tĩnh chẳng qua là 2 trạng thái vật lý nằm trong một sự vật, sở dĩ có sự phân biệt là do con người bị giới hạn bởi không gian (space) mà thôi.

Như vậy phải chăng 2 trạng thái vô thường (động) và thường (tĩnh) là 2 trạng thái cùng nằm trong một sự vật nếu theo tầm nhìn vật lý học.

Với nhãn quan của Đạo học hay Dịch học hiểu theo tổng quan thì phải chăng Vô thường là Âm (negative) và Thường là Dương (positive), theo kinh dịch thì lưỡng thể Âm và Dương sinh ra hằng hữu nằm trong vòng tròn của Thái Cực Đồ phân nửa Âm là đen, phân nửa Dương là trắng, (bên trong có Thiếu Âm là vòng tròn đen nhỏ và Thiếu Dương là vòng trắng nhỏ) gọi là Lưỡng Nghi .

Đá đen trắng trên cát. Biểu tượng Âm Dương

Lưỡng Nghi Âm và Dương là 2 thể xem có vẻ đối lập nhưng lại không tương khắc như nước với lửa để triệt tiêu nhau mà ngược lại là tương sanh lẫn nhau mà sinh ra Tứ tượng, Tứ tượng sinh ra Bát Quái, đó cũng chính là khái niệm “Bát Quái Đài”, “Bát Quái Cao Đài” hay “Bát Hồn vận chuyển” mà sinh ra vạn vật theo Vũ trụ Quan hay Dịch Lý của Cao Đài giáo.

Bài viết này không có tham vọng đi sâu vào các khái niệm Đạo học trên mà chỉ muốn khai thác luận bàn về phương diện thực hành hầu có thể đem lại lợi ích cho độc giả trên bước đường tu học .

Thật vậy, người học Đạo với một vốn hiểu biết đầy đủ thì thường sẵn sàng đón nhận lẽ vô thường (négative facts) như một định luật mặc định của tạo hóa nên thường chấp nhận, kiên nhẫn cam chịu và hay hơn nữa, họ có thể biến đổi chuyện vô thường trở thành chuyện bình thường (positive facts). Vì vậy mà người học đạo thường nói nôm na : “Chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không là vậy”.

Vấn đề đặt ra làm sao có thể biến đổi chuyện vô thường trở thành bình thường ? Thật ra có muôn vàn cách giải quyết khác nhau tùy theo trình độ, hoàn cảnh nhưng xin được mạo muội trình bày một phương pháp như sau :

- Khi gặp một việc vô thường xảy ra ví dụ như thời tiết xấu , bệnh tật, thất nghiệp hay khổ đau, ưu phiền v.v... chúng ta nên bình tĩnh, chấp nhận sự thật rồi mới từ từ tìm cách giảm thiểu mức độ của nó bằng cách mổ xẻ vấn đề thành từng phần nhỏ rồi giải quyết từng phần thì vấn đề dù lớn đến đâu đi nữa cũng hóa nhỏ và triệt tiêu với thời gian.

Làm sao có thể giải quyết từng phần ?

- Là người tu học chúng ta có thể dùng pháp môn tu học mà ta sử dụng thuần thực nhất để giải quyết ví dụ như đối với người tu theo Pháp Môn Phổ Độ thì nên thực hành hạnh Bi-Trí-Dũng.
- Phần luyện lòng BI bằng cách bố thí, làm từ thiện, phụng sự chúng sanh bằng Pháp Tam Lập (Lập Công - Lập Đức - Lập Ngôn).
- Phần luyện TRÍ nên tập một môn thể thao như đánh cờ hay xem những phim lành mạnh cổ trang trung quốc xưa ví dụ như Tam Quốc Chí , Tây Du Ký , Phong Thầnvề đầu trí để học cách suy nghĩ (brainstorm hay thinking skill) trong lô-gíc để tìm ra giải pháp trong mọi vấn đề, mọi tình huống.
- Phần luyện DŨNG nên làm việc trong ban Trị Sự một Hương hay Tộc Đạo, sinh hoạt trong một đoàn thể ví dụ như Hướng Đạo, đi cắm trại , tập xông pha, mạo hiểm vào những nơi hiểm trở ví dụ như tập leo núi, băng rừng, bơi qua sông hay tập cứu người thoát hiểm trong mọi tình huống.
- Về phần Tu Tâm – Dưỡng tánh nên luôn lòng **hướng thiện, sống cho tha nhân , thanh cao, trong sáng, cao thượng, từ bỏ cách sống ích kỷ, ái dục theo tham - sân - si**, theo Pháp Môn Thất Đầu Xà của ĐHP nâng cao 3 đầu tình cảm tốt là : HỖ , ÁI , LẠC và kèm chế 4 đầu tình cảm xấu : GIẬN (nộ), GHÉT (ố) , BUỒN (ái), MUỐN (dục)
- Nên bổ sung các phương pháp khí công như Yoga, Thiền Định, nghe nhạc tần số – nhất là nhạc cổ điển thích hợp, tránh nhạc rock hay chơi một nhạc cụ

hay tập hát và thu âm để thư giãn tâm trí .

- Nên thực hành trong đi, đứng, nằm, ngồi, kiểm soát Thân-Khẩu-Ý theo đúng ý nghĩa của Pháp Luân thường chuyển (*), cần thực hành 24/24

(*) *Pháp luân thường chuyển là đạo lý luôn luôn chuyển động đi tới như một bánh xe, để cứu độ chúng sanh, đưa chúng sanh lên đường tấn hóa đến bờ giải thoát.*

Việc đi Hoán đàn trước khi cúng Đại đàn nơi Tòa Thánh tượng trưng Pháp Luân thường chuyển. Chúng ta phải đi từ cấp 1 Cửu Trùng Đài (Địa Thần) lên cấp 9 Cửu Trùng Đài (Thiên Tiên), lên Cung Đạo (Phật vị), rồi trở xuống cấp 1 Cửu Trùng Đài, lại vòng lên trên rồi mới đứng vào vị trí của mình. Khi đi lên là Phàm nhập Thánh, khi đi xuống là Thánh lâm Phàm, rồi đi vòng trở lên là Phàm nhập Thánh. Đi như vậy là Pháp luân thường chuyển tức là đắc đạo.

- Trên đây là các phương pháp thực hành cơ bản dựa trên kinh nghiệm bản thân và một sách hướng dẫn để chuyển đổi các sự vật vô thường trở thành bình thường. **Nếu chúng ta chịu khó thực hành 24/24, với thời gian dài hay ngắn tùy theo căn cơ, chúng ta sẽ đạt được cảnh giới an lạc, tự tại, an trú thường trụ bất biến trong nội tâm.** Vạn sự Vô Thường sẽ không còn là nỗi lo sợ của chúng ta nữa mà ngược lại chúng sẽ là sự thử thách của trường thi Công Quả qua sự khảo duyệt của Kim Quang Sứ (*)

Xin được cảm khái tặng độc giả 4 câu thơ sau :

*Tâm trí an nhiên đoạt Pháp Mẫu
Pháp Luân thường chuyển máy Thiên
Thâu*

*Vô thường là cơ duyên thử thách
Án điển trên ban thật nhiệm mầu !*

(*) Thật ra, **Kim Quang Sĩ**, Satan hay **Quỉ vương** cũng từ nguồn linh của **Đức Chí Tôn** mà xuất hiện ra, nhưng vì phân phúc, tự tôn tự đại và ác hành mà bị đọa sa vào **Quỉ vị**. Tài phép của **Kim Quang Sĩ** cao cường lắm, chỉ kém hơn chút ít quyền năng của các Đấng Tiên, Phật mà thôi, **Đức Chí Tôn** có Tam thập lục Thiên thì **Quỉ vương** cũng lập thành Tam thập lục Động, rồi nó biến Tam thập lục Động giả làm Tam thập lục Thiên để dối gạt người tu, các danh hiệu Thần, Thánh, Tiên, Phật, cả đến danh hiệu của **Đức Chí Tôn**, **Quỉ vương** đều mạo nhận hết, duy chỉ có cái ngai của **Đức Chí Tôn** là nó không dám lên ngôi mà thôi.

Sở dĩ **Quỉ vương** được như thế là vì **Đức Chí Tôn** ban cho cái quyền to tát ấy để họ làm Giám khảo, khảo duợt và thử thách tất cả **Chơn linh** đang đi trên con đường tu hành tiến hóa, để chấm thi đậu rớt, như vậy người thi đậu mới vẻ vang, xứng đáng được ban thưởng cho các phẩm vị Thần, Thánh, Tiên, Phật, còn nếu rớt thì phải tái kiếp luân hồi, học lại các bài học ấy, tới chừng nào thi đậu mới thôi.

Quỉ vương thuộc khối ác trược, còn **Tiên Phật** thuộc khối thiện thanh, cả hai khối đối nghịch nhau, cũng như Âm với Dương, một bên có khuynh hướng trì xuống, một bên có khuynh hướng kéo lên, cả hai bên tạo thành hai lực đối

kháng rất cần thiết để thúc đẩy sự tiến hóa của **Càn Khôn Vũ Trụ**.

Hai khối đó sẽ hiện hữu mãi mãi với Định luật Tiến hóa của **Càn Khôn**, vì nếu một trong hai khối mất đi, sự cân bằng lực không còn nữa thì Luật Tiến hóa không thể hoạt động được, cuộc thi để đoạt phẩm vị phải có lực ở hai đầu cân thì mới đúng Luật công bình của Trời Đất.

Đức Chí Tôn đã giảng rõ: phải tự mình thấp xuống mà đi, phải vượt qua thử thách chứ Ngài không bông ả ai lên tòa sen được.